

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ตามลำดับกันไปในการรู้จักพ่อเช่นที่ท่านเป็นและในสิ่งที่ท่านเป็น ถ้าทุกคนจะตระหนักรู้จักท่านได้ ก็จะมีฝูงชนที่มากมายที่นี่
- คำถาม:** เมื่อใดเสียงของการเปิดเผยจะกระจายไปทุกหนแห่ง?
- คำตอบ:** เมื่อมนุษย์พบว่าพระเจ้าเองได้มาเพื่อทำการก่อตั้งโลกใหม่ด้วยการทำลายโลกเก่านี้ พ่อผู้ประทานหลุดพ้นแก่ทุกคนได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเราแก่เรา เมื่อมีศรัทธา การเปิดเผยจะเกิดขึ้นและจะมีความปั่นป่วนทุกหนแห่ง
- เพลง:** สายฝนของความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอม ชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงสองบรรทัดนี้ สายฝนของความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก โลกไม่รู้ว่าใครคือผู้เป็นที่รัก แม้ว่าจะมีลูกๆ มากมาย ลูกๆ มากมายก็ไม่รู้ว่าพวกเขาควรจดจำระลึกถึงพ่ออย่างไร พวกเขาไม่รู้ว่าจะจดจำท่านได้อย่างไร พวกเขาลืมท่านช้าแล้วช้าเล่า พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ให้คิดพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกคือจุด พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และลูกต้องจดจำท่าน จงปลุกฝังการฝึกฝนของการจดจำระลึกถึงในตนเองเช่นนั้นที่การจดจำระลึกถึงนั้นจะมั่นคง ในเวลาสุดท้ายลูกควรจะต้องจำไว้เท่านั้นว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ ลูกแต่ละคนมีร่างกายแต่เก็บความรู้ของการเป็นดวงวิญญาณไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อ แทนจะไม่มีใครจดจำพ่ออย่างที่พ่อเป็น ลูกๆ มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก พ่อได้อธิบายว่าเขาหรือเธอจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้จนกว่าลูกจะให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครบางคน ก่อนอื่นใดพวกเขาควรรู้ว่าผู้เดียวที่ปราศจากตัวตนคือพ่อของพวกเรา, พระเจ้าของกิตะ, และท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ในเวลานี้ ท่านกำลังเล่นบทบาทของการประทานหลุดพ้น ถ้าพวกเขามีศรัทธาในสติปัญญาเกี่ยวกับประเด็นนี้ บรรดาผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดฯลฯ จะมาที่นี่ในหนึ่งวินาที จะมีความโกลาหลอย่างยิ่งในบาร์ด ถ้าพวกเขารู้ว่าขณะนี้โลกนี้กำลังจะถูกทำลายคงจะมีคิวแถวจากบอมเบย์ถึงอาบู อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครสามารถมีศรัทธาเช่นนั้นได้อย่างรวดเร็ว ลูกรู้ว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น พวกเขาทั้งหมดจะยังคงหลับใหลอยู่ในการนอนหลับที่ลึก และแล้วในเวลาสุดท้ายอิทธิพลของลูกจะกระจายออกไป การมีศรัทธาในประเด็นพระเจ้าของกิตะคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ถ้าสิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีก็จะมีเสียงนั้นดังไปทั่วทั้งบาร์ด ถึงกระนั้นเมื่อลูกอธิบายกับใครบางคน คนอื่นจะบอกว่าเขาถูกร่ายเวทมนตร์ใส่เขา ต้นไม้ไม่ต้องเติบโตอย่างช้ามาก ยังมีเวลาเหลืออยู่เล็กน้อย ลูกยังมีเวลาที่จะทำความเพียรพยายาม ลูกอธิบายกับคนที่มีชื่อเสียง แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ท่ามกลางลูกๆ เช่นกัน ลูกบางคนไม่เข้าใจความรู้นี้ ถ้าไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ก็ไม่สามารถมีสภาพนั้น พ่อเข้าใจว่าศรัทธาของลูกเป็นเช่นไร! ถึงกระนั้นลูกบางคนแทนจะไม่ได้จดจำพ่อแม้กระทั่งหนึ่งหรือสองเปอร์เซ็นต์! แม้ว่าพวกเขาอาจจะนั่งอยู่ที่นี่ พวกเขา ก็ไม่มีความรักต่อพ่อ ต้องมีความรักและโชคที่นี่ ถ้าพวกเขามีความรักต่อพ่อ พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาต้องทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว เรากำลังกลายเป็นนายของโลก มีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาครึ่งวงจรรและเหตุนี้เองขณะนี้จึงต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดนั้นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ถ้าพวกเขาทำเช่นนี้จะมีประกายเช่นนั้นบนใบหน้าของพวกเขา เมื่อผู้หญิงแต่งงานและสวมเครื่องประดับ ใบหน้าของเธอจะมีความสุขอย่างมากมาย อย่างไรก็ตาม ที่นี้บางคนแม้กระทั่งไม่จดจำเจ้าบ่าวและตั้งหน้าบนใบหน้าของพวกเขาจึงเหี่ยวเฉา อย่าได้ถามเลย! เมื่อผู้หญิงแต่งงานบนใบหน้าของเธอจะมีความสุขมากในขณะที่ใบหน้าของผู้หญิงบางคนเป็นเหมือนซากศพแม้กระทั่งหลังแต่งงาน มีทุกประเภท! บางคนสับสนเมื่อพวกเขาต้องไปที่บ้านอื่นเป็นเช่นเดียวกันที่นี่ จำเป็นต้องใช้ความพยายามเพื่อที่จะจดจำพ่อ เป็นที่จดจำเกี่ยวกับช่วงเวลาสุดท้าย “ให้ถามโก๊ปและโกบีเกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส” ลูกต้องสร้างสภาพของการพิจารณาว่าตนเองเป็นโก๊ปและโกบีและมีการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน พ่อมาและกำลังให้มรดกนั้นแก่ลูก ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ ในเวลาสุดท้ายเมื่อลักษมีและนารายณ์จับสิน 84

ชาติเกิดของเขา พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่พวกเขาและให้อาณาจักรของเขาแก่พวกเขา รูปภาพของลักษมีและนารายณ์คือรูปภาพอันดับหนึ่ง ลูกรู้ว่าพวกเขามีการกระทำเช่นนั้นในชาติเกิดก่อนหน้าของเขา และขณะนี้พ่อกำลังสอนลูกถึงวิธีที่จะมีการกระทำเหล่านั้น ท่านพูดว่า: จงกลับมา มานมานะบาฟ! อยู่อย่างบริสุทธิ์! ห้ามทำบาปใดๆ เพราะขณะนี้ลูกกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญนายแห่งสวรรค์ มายาราวินได้ทำให้ลูกทำบาปเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ขณะนี้จงถามตนเองว่า: ฉันทำบาปอะไรไหม? ฉันเฝ้าแต่ทำการกระทำที่เป็นบุญหรือไม่? ฉันกลายเป็นไม่ทำสำหรับคนตาบอดหรือไม่? พ่อพูดว่า: จงกลับมา “มานมานะบาฟ”! ลูกต้องถามว่า: ใครพูดว่า: มานมานะบาฟ? ผู้คนเหล่านั้นอ้างว่ากษณะพูดสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดซึ่งวาพูดสิ่งนี้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน พร้อมกับวันเกิดของชีวกก็มีวันเกิดของกิตะด้วยเช่นกัน พร้อมกับวันเกิดของกิตะก็มีวันเกิดของกษณะด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายในอนาคต ลูกต้องเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของราชาโยคะ ลูกสามารถพิสูจน์ได้ว่าพระเจ้าแห่งกิตะไม่ใช่ศรัทธาพิเศษ, แต่เป็นผู้เดียวที่ปราศจากตัวตน แล้วความคิดเห็นเกี่ยวกับการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันจะถูกโยนทิ้งไป เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ประทานหลุดพ้นแก่ทุกคนและผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ ท่านเรียกว่าผู้ปลดปล่อยด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้คนพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! พวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งที่พวกเขาพูด! พวกเขาพูดถึงศาสนาอะไรก็ตามที่เข้ามาในจิตใจของพวกเขา มีสามศาสนาหลัก ศาสนาเทพดำเนินไปครึ่งวงจร ลูกรู้ว่าพ่อก่อตั้งศาสนาบราห์มิน, ศาสนาเทพ และศาสนานักรบ โลกไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาคิดว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นเป็นหลายแสนปี ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปสูงส่งที่สุดในทุกศาสนา อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ลืมศาสนาของตนเองและกลับมาไม่นับถือหรือเชื่อในศาสนาใด ชาวคริสเตียนไม่ละทิ้งศาสนาของพวกเขา พวกเขารู้ว่าพระคริสต์ก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ศาสนาอิสลาม, ศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์เป็นศาสนาหลัก นอกจากนี้ยังมีศาสนาอื่นที่เล็กกว่าอีกมากมาย ไม่มีใครรู้ว่าการขยายตัวนี้เริ่มต้นขึ้นที่ใด เป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ นับตั้งแต่การคงอยู่ของโมฮัมหมัด ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามนั้นเก่ามาก ชาวคริสเตียนเป็นที่รู้จักอย่างดีมากและยังมีอื่นๆอีกมากมาย ทุกคนมีศาสนาของตนเอง พวกเขามีศาสนาที่แตกต่างกันและชื่อที่แตกต่างกันตั้งนั้นจึงเกิดความสับสน พวกเขาไม่รู้ว่ามีเพียงสี่คัมภีร์ศาสนาหลักเท่านั้น ศาสนาเทพและศาสนาบราห์มินรวมอยู่ในคัมภีร์ศาสนาเหล่านั้น บราห์มินกลายเป็นเทพ, ผู้ที่ต่อมากลายเป็นนักรบ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ มีการร้องเพลงว่า: ขอคารวะต่อบราห์มิน พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดมาและก่อตั้งศาสนาบราห์มิน, เทพและนักรบ คำศัพท์เหล่านี้มีอยู่ แต่พวกเขาอ่านทุกสิ่งเหมือนนกแก้ว นี่คือป่าแห่งขวากหนาม ผู้คนเชื่อว่าบารัตเคยเป็นสวนดอกไม้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าถูกสร้างขึ้นเมื่อใด ถูกสร้างขึ้นอย่างไร และใครเป็นผู้สร้าง พวกเขาไม่รู้วาดวงวิญญาณสูงสุดคือใคร ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นเด็กกำพร้า เหตุนี้เองจึงมีการต่อสู้รบราอย่างมากมาย พวกเขายังคงมีความสุขในการแสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อไป ขณะนี้พ่อได้มาเพื่อนำแสงสว่างท่านให้การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ลูก เมื่อสัจกูรให้น้ำมันแห่งความรู้แก่ลูก ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขจัดออกไป ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่าง พ่อได้ให้ดวงตาที่สามแก่ลูกแต่ละคน แม้ว่าเทพจะถูกแสดงพร้อมกับดวงตาที่สาม ผู้คนก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ในความเป็นจริงลูกมีดวงตาที่สาม แต่พวกเขาได้แสดงให้เห็นเทพพร้อมกับดวงตาที่สาม ไม่มีการกล่าวถึงบราห์มินในกิตะ พวกเขาได้แสดงสงครามระหว่างขราวาสและพันดาวาสและรถม้าศึกในกิตะ พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาจะบอกลูกว่า: คุณไม่เชื่อแม้กระทั่งในคัมภีร์! ลูกสามารถบอกพวกเขาได้ว่าเหตุใดเราจึงไม่เชื่อในคัมภีร์ เป็นเพราะเรารู้ว่าทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาได้รับการจดจำ ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวินเริ่มต้นขึ้น ผู้คนของบารัตไปสู่หนทางแห่งบาปและกลับมาเลื่อมใสในศาสนาและการกระทำของพวกเขา และเหตุนี้เองขณะนี้พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าฮินดู ขณะนี้พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ ใครทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์? ราวิน! ผู้คนเผาหุ่นจำลองของราวิน พวกเขาคิดว่ามันดำเนินมาตั้งแต่ในยุคอดีตกาล อย่างไรก็ตาม อาณาจักรของราวินไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย มายาได้ทำให้สติปัญญาของพวกเขากลายเป็นหินอย่างสมบูรณ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่เปลี่ยนลูกจากหินให้เป็นมนุษย์ที่สูงส่ง หลังจากที่ลูกได้เข้าไปสู่ยุคเหล็กแล้วเท่านั้นที่จึงจะสามารถก่อตั้งยุคทองได้ พ่ออธิบายสิ่งนี้ แต่แทบจะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครเลย เวลานี้ลูกกุมาริได้หันหน้ามาแล้ว ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นราชินี ลูกถูกลักพาตัว นั่นคือลูกดวงวิญญาณได้รับการบอกว่า: ลูกเป็นของพ่อแล้วลูกก็ลืมพ่อ ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและเป็นของมายา อย่างไรก็ตาม ไม่มี

เรื่องของการวิ่งหนีหรือการถูกลักพาตัว จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ มีความเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึงเท่านั้น หลายคนมีสำนึกที่เป็นร่างและกระทำสิ่งที่เป็นบาป พ่อรู้ว่าบางดวงวิญญาณไม่จดจำท่านเลย พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างและทำบาปมากมายและตั้งนั้นโทษของบาปจึงกลับมาเติมเปี่ยมหนึ่งร้อยเท่าแทนที่จะแสดงหนทางให้แก่ผู้อื่น พวกเขาเองกลับลืมหินทาง แล้วพวกเขาก็ยิ่งกลับมาตกต่ำมากขึ้น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ผู้ที่ป็นขึ้นไปลิ้มรสความหวานชื่นของน้ำทิพย์แห่งสวรรค์ ผู้ที่ตกลงมานั้นจะถูกบดขยี้โดยสิ้นเชิง อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง ดุสิวัสสร้างความสะดวกต่างได้มากแค่ไหน! บางคนศึกษาเล่าเรียนและไปถึงท้องฟ้า ในขณะที่คนอื่นๆตกลงมาสู่พื้น ถ้าสติปัญญาของพวกเขาทึบ พวกเขาก็ไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้ บางคนบอกบาปว่าพวกเขาไม่สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ บาบาพูดว่า: โอเค เพียงแต่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูกแล้วพ่อจะให้ความสุขแก่ลูกอย่างไรก็ตาม ลูกไม่ได้จดจำพ่อเลย! ถ้าลูกจดจำพ่อ ลูกจะเตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกจดจำพ่อ บาปของลูกจะได้รับการปลดเปลื้อง ลูกไม่สามารถไปยังดินแดนแห่งความสุขได้ถ้าลูกไม่จดจำท่าน ลูกสามารถได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อที่ปราศจากตัวตน ส่วนที่เหลือทั้งหมดให้ความสุขเพียงชั่วคราวเท่านั้น เมื่อใครบางคนมีลูกหรือได้รับพรและถูกลืดอกเตอร์ด้วยอำนาจลึกลับ และแล้วศรัทธานั้นก็จะถูกปลุกฝัง ถ้าใครบางคนได้รับประโยชน์สองถึงสี่ล้าน เขายกย่องผู้ที่เขาได้รับสิ่งนั้น, แต่ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งชั่วคราว เขาไม่สามารถได้รับพลาณามัยที่ดีหรือความมั่งคั่งเป็นเวลา 21 ชาติเกิด อย่งไรก็ตาม มนุษย์ไม่รู้อะไรเลย แต่ลูกไม่สามารถตำหนิพวกเขาได้! พวกเขาเพียงแค่มีความสุขกับความสุขชั่วคราว พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและให้อำนาจในการปกครองของสวรรค์แก่ลูก นี่เป็นสิ่งที่ายตายมาก! บางคนไม่สามารถอธิบายสิ่งใดเลย บางคนเข้าใจ แต่เพราะพวกเขาไม่มีโยคะที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกศรัทธายังไม่ถูกใคร ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่างจึงมีการทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง โยคะคือสิ่งหลัก เป็นไปด้วยพลังของโยคะที่ลูกกลายเป็นนายของโลก พระเจ้า, ไม่ใช่กษณะที่สอนโยคะโบราณแก่ลูก การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นดีมาก เมื่อลูกไปและดูละคร จากทั้งหมดปรากฏขึ้นในจิตใจของลูก อย่งไรก็ตาม ต้องใช้เวลาที่จะอธิบายสิ่งนั้นแก่บางคน มันก็เหมือนกันกับที่นี่ เมล็ดและต้นไม้ วงจรนี้ชัดเจนมาก นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที: ดินแดนแห่งความสงบ, ดินแดนแห่งความสุข และดินแดนแห่งความทุกข์ อย่งไรก็ตาม ลูกควรสามารถจดจำสิ่งนั้นได้ สิ่งหลักคือคำแนะนำของพ่อ พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะรู้ทุกสิ่ง อัศจรรย์ ขีพ บาบาจดจำลูกๆ บราห์มาบาบาไม่ได้จดจำลูก ขีพบาราว่าใครคือลูกๆ ที่มีค่าของท่าน แนนอนท่านจะจดจำลูกๆ ที่มีค่าและเป็นประโยชน์ในงานรับใช้ของท่าน ผู้นี้จะไม่จดจำใคร ดวงวิญญาณนี้ได้รับคำแนะนำว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะมีโชค จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว การมีความรักหมายถึงการทำตามศรัทธาของผู้เดียวต่อไปในทุกย่างก้าว

2. ทำการกระทำที่เป็นบุญอย่างแนนอน การทำบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน จดจำพ่อและเตือนทุกคนให้ระลึกถึงพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนสายตาและทัศนคติของลูก และกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิรมิตและตั้งนั้นเพื่อเปลี่ยนโลก

ทำให้สายตาของลูกสูงส่งโดยการเปลี่ยนทัศนคติของลูกและดวงวิญญาณจำนวนมากจะมองเห็นรูปที่แท้จริงของพวกเขา บ้านที่แท้จริงของพวกเขา และอาณาจักรที่แท้จริงของพวกเขา จากสายตาของลูก เพื่อที่จะให้พวกเขามีสายตาที่แท้จริงนั้น ห้ามให้ทัศนคติของลูกมีความทุกข์ของสำนักของการเป็นร่างแม่แต่น้อย เปลี่ยนทัศนคติของลูกและทำให้สายตาของลูกสูงส่งและโลกนี้จะเปลี่ยนไป ผู้ที่มองเห็นลูกจะมีประสบการณ์ว่าดวงตาของลูกไม่ใช่แค่

ดวงตาแต่เป็นภาชนะที่นำอัสจรรย ดวงตาของลูกจะกลายเป็นเครื่องมือให้นิรมิตแก่พวกเขา
คดิพจน์: พร้อมกับความจริงจังและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ ให้มีทัศนคติของการวางเฉยที่
ไร้ขีดจำกัด คือวิธีการของความสำเเร็จ

*** โอม ขานติ ***

สัญญาที่ละเอียดอ่อน: สร้างสมคุณธรรมของความอ่อนหวานและความถ่อมตนเพื่อกลับมายิ่งใหญ่

ผู้ที่สร้างสมคุณธรรมของความอ่อนหวานจะกลับมายิ่งใหญ่ที่นี่และได้รับสถานะที่นั่น ทุกคนมองว่าผู้ที่มีความอ่อนหวานเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้น ลูกทุกคนจึงควรมีคุณธรรมของความอ่อนหวานเป็นพิเศษ ด้วยความอ่อนหวานเท่านั้นที่ลูกจะสามารถจะยกย่องชื่อของ "มธุสดัน" (สมญาของกษณะ ผู้อ่อนหวาน) ได้ ผู้ที่มีน้ำผึ้งแห่งความอ่อนหวานอยู่กับเขาเพียงแต่มีความสำเเร็จในทุกสิ่งที่พวกเขาทำเท่านั้น ความล้มเหลวจะถูกขจัดออกไปจากชีวิตของพวกเขา